

Dosar nr. 2ra-1051/2018

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, (jud: S. Papuha)
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău (jud: Iu. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov)

Î N C H E I E R E

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ion Jacotă, reprezentat de avocatul Mariana Cocoș,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Jacotă împotriva Întreprinderii Mixte ”STM Acord” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la repararea prejudiciului material și moral, cauzat prin neexecutarea obligațiilor contractuale,

împotriva deciziei din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins ca neîntemeiat apelul declarat de Ion Jacotă și s-a menținut hotărârea din 27 ianuarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 08 aprilie 2014, Ion Jacotă a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM ”STM Acord” SRL cu privire la repararea prejudiciului material și moral, cauzat prin neexecutarea obligațiilor contractuale.

În motivarea acțiunii, reclamantul Ion Jacotă, a indicat că, la 13 septembrie 2012, între ÎM „STM Acord” SRL, în calitate de contractant și Ion Jacotă, în calitate de participant la programul de schimb cultural american „Summer Work and Travel 2013, a fost încheiat contractul nr. 509. Obiectul contractului, constituind oferirea participantului a posibilității de a participa la programul american „Summer Work and Travel 2013”.

Reclamantul Ion Jacotă, a relatat că, conform pct. 3.3 din contract, ÎM „STM Acord” SRL, denumit în continuare sponsor, s-a obligat să organizeze instruire pe diverse subiecte, care va pregăti participantul, pentru experiența de peste hotare, folosind materialele sponsorului, într-o sesiune de orientare. Orientarea incluzând următoarele: scopul programului schimbului de vizitatori, cerințele programului (viza, termenii și condițiile), raportarea privitor la al doilea lucru.

Reclamantul Ion Jacotă, a invocat că, ÎM „STM Acord” SRL, avînd obligația de a-i căuta un loc de muncă, a organizat încheierea unui contract de muncă, cu angajatorul din Statele Unite ale Americii „Landrys Seafood House”, prin intermediul căruia a și fost angajat în calitate de Busser (ajutor de chelner), cu un

salariu de 9,50 dolari SUA, pentru o oră de muncă.

Reclamantul Ion Jacotă, a menționat că, odată ajuns în Statele Unite ale Americii, a început să activeze din data de 23 mai 2013, perioadă care a durat pînă la 12 iulie 2013. Însă, în pofida existenței unui contract, salariul pe care îl primea pe oră, constituia 5 dolari SUA, plus un procentaj din tipsurile declarate, astfel salariul mediu, constituia 8,60 dolari SUA pe oră, totodată fiind obligat de a munci și fără ora de masă.

Reclamantul Ion Jacotă, a relatat că, în vederea obținerii salariului, prevăzut în contractul individual de muncă, s-a adresat de nenumărate ori către ÎM „STM Acord” SRL, în vederea stabilizării situației create, însă nu a primit nici un răspuns. La 12 iulie 2013, în pofida faptului că muncea peste minimul de ore stabilit, conform codului muncii, din circumstanțe neîntemeiate și necunoscute lui, a fost concediat.

Reclamantul Ion Jacotă, a indicat că, fiind în situația dată, s-a adresat către ÎM „STM Acord” SRL, de mai multe ori, în vederea contactării cu fostul angajator, pentru a fi restabilit la serviciu, sau pentru a i se căuta un alt loc de muncă, însă de fiecare dată i s-a comunicat doar promisiuni, că va interveni pentru a fi restabilit la funcția deținută, după ce vor recepționa de la angajatorul american, raportul care ar confirma motivul concedierii. Astfel, a fost nevoit să locuiască în Statele Unite ale Americii, pînă la finele proiectului, fără a-i fi soluționată problema legată de serviciu.

Reclamantul Ion Jacotă, a susținut că, pe parcursul perioadei nominalizate, a încercat să se angajeze desinestătător, însă de fiecare dată primea doar refuzuri, deoarece toți angajatorii, aveau nevoie de muncitori pentru o perioadă mai îndelungată, posibilitate pe care nu o avea, deoarece urma să revină în țară.

Reclamantul Ion Jacotă, consideră că, conform prevederilor art.513 alin.(1) Cod Civil, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință și diligentă, la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației, iar potrivit art. 572 alin.(2) Cod Civil, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit, datorie care rămâne pentru pârât doar una formală.

Reclamantul a mai menționat că, pentru a pleca în Statele Unite ale Americii a împrumutat de la Ana Verdeș suma de 4980 Euro, pe care urma să-i achite suma datorată la data de 19 septembrie 2013, plus 10% lunar din momentul semnării recipisei, fapt confirmat prin recipisa anexată la materialele cauzei.

Reclamantul Ion Jacotă, a relatat că, ÎM „STM Acord” SRL nu și-a asumat obligația de intermediere, a unui nou contract individual de muncă, cu un alt angajator, nu a avut posibilitatea de a-i rambursa Anei Verdeș suma datorată în termen, totodată fiind obligat să-i achite și o dobândă în mărime de 10%, lunar din suma datorată, a solicitat încasarea din contul ÎM „STM Acord” SRL a datoriei și dobînzii de întîrziere.

Reclamantul Ion Jacotă, a menționat că, potrivit pct. 14 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție privind aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației ce reglementează modalitățile de reparare a prejudiciului cauzat prin întîrziere sau executare necorespunzătoare a obligațiilor pecuniare, cu excepția celor izvorâte din contract de credit bancar sau împrumut, „dobînda de întîrziere prevăzută la art.619 Cod Civil, reprezintă o modalitate de despăgubire, pentru întîrzierea executării obligațiilor pecuniare, considerându-se că are loc folosirea

mijloacelor financiare străine.

Reclamantul Ion Jacotă, a menționat că, conform prevederilor art. 619 alin. (2), Cod Civil, ÎM „STM Acord” SRL îi datorează o dobândă de întârziere, echivalentă cu 332,57 Euro.

Reclamantul Ion Jacotă, a mai menționat că, prin ignorarea prevederilor contractuale de către ÎM „STM Acord” SRL, i-au fost încălcate drepturile și interesele garantate prin lege, iar în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral, suferințe psihice sau fizice, prin fapte ce atentează la drepturile personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța ce judecă are dreptul să oblige persoana responsabilă, la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc. Reieșind din cele menționate solicită încasarea de la pârâta ÎM „STM Acord” SRL prejudiciul moral, în echivalent de 500000 lei.

Reclamantul Ion Jacotă, a solicitat încasarea de la pârâta ÎM „STM Acord” SRL sumei de 7980 euro, rezultați din neonorarea obligațiilor de intermediere a contractului individual de muncă, dobânda de întârziere în mărime de 332, 57 euro, prejudiciul moral în mărime de 500000 lei.

Prin hotărârea din 27 ianuarie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins ca fiind neîntemeiată, cererea de chemare în judecată depusă de Ion Jacotă împotriva ÎM ”STM Acord” SRL cu privire la încasarea din contul ÎM ”STM Acord” SRL a sumei de 4980 euro, ca rezultat al neonorării obligațiilor de intermediere a contractului individual de muncă, dobânda de întârziere în sumă de 332, 57 euro și prejudiciul moral în sumă de 500000 lei.

Prin decizia din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca neîntemeiat apelul declarat de Ion Jacotă și s-a menținut hotărârea din 27 ianuarie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Ion Jacotă împotriva ÎM ”STM Acord” SRL cu privire la repararea prejudiciului material și moral, cauzat prin neexecutarea obligațiilor contractuale.

În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a ajuns la concluzia precum că, pretențiile reclamantului țin nemijlocit de contract individual de muncă, semnat cu angajatorul „Alliance Abroad Groupe”, pe motiv că între ÎM „STM Acord” SRL și Ion Jacotă, nu au fost semnate careva contracte de muncă, în legătură cu acest fapt, nu pot fi invocate careva pretenții în urma nerespectării condițiilor contractului individual de muncă, față de ÎM „STM Acord” SRL, ca angajator.

Instanța de apel a indicat că, în baza contractului de schimb cultural American „Summer Work and Travel” 2013, semnat între Ion Jacotă și ÎM „STM Acord” SRL la 13 septembrie 2012, din pct. 3 al contractului, rezultă că, ÎM „STM Acord” SRL și-a asumat următoarele obligațiuni, să organizeze selectarea practicantului conform cerințelor Departamentului de Stat al SUA, să aranjeze un interviu mutual și agreabil în limba engleză pentru a determina fluența acestuia, să organizeze instruire pe diferite subiecte, care va pregăti participantul pentru experiența de peste hotare, să participe la selectarea locului de muncă în Statele Unite ale Americii, prin intermediul sponsorului conform termenilor stabiliți de Departamentul de Stat al SUA, să asiste participantul la alegerea locului de trai temporar, prin prestarea informației corespunzătoare privind condițiile de trai, să asigure participanții prin intermediul Sponsorului cu asigurare medicală, să perfecteze documentele necesare pentru obținerea certificatului de eligibilitate a

vizitatorului de schimb cultural statut J1 – forma DS-2019, să asigure participantul cu documentele necesare pentru obținerea vizei și consultări la îndeplinirea formularelor pentru viză, să organizeze prin intermediul sponsorului orientarea înainte de sosire a participantului în Statele Unite ale Americii, orientarea va include cultura și tradițiile în SUA, resursele locale cum ar fi transport public, centre medicale, centre de agrement, și altele.

La fel, instanța de apel a invocat că conform pct.6.7 din contract, a fost stabilit că, ÎM „STM Acord” SRL nu poartă răspundere sub nici o formă pentru alegerea condițiilor de trai și a condițiilor de muncă pe întreaga perioadă de aflare a reclamantului Ion Jacotă în SUA. Iar pct.6.8, din același contract, prevede următoarele: relațiile de muncă stabilite prin oferta de muncă pe care Ion Jacotă a semnat-o, țin în exclusivitate de participantul la program și angajatorul din Statele Unite ale Americii.

De asemenea, instanța de apel a reținut că între părți Ion Jacotă și ÎM „STM Acord” SRL există un contract privind participarea studenților la programul de schimb cultural American „Summer Work and Travel 2013”. Acest contract nu prevede obligațiunea ÎM „STM Acord” SRL de a semna și încheia careva contracte de muncă, cu angajatorii din SUA în interesele reclamantului, cât și obligațiunea de a-l plasa în câmpul muncii, de a-l concedia, de a-l reangaja în câmpul muncii, cât și de a-i achita salariul.

Instanța de apel a reținut că, ÎM „STM Acord” SRL, nu a fost parte a contractului individual de muncă încheiat, și respectiv ultimului nu i se pot impune careva drepturi, obligațiuni și responsabilități față de salariat. Mai mult ca atât, la semnarea contractului, Ion Jacotă a cunoscut clauzele contractuale, potrivit cărora toate obiecțiile, ce țin de condițiile de muncă, pot fi adresate angajatorului din Statele Unite ale Americii, a ales personal locul de muncă, semnând un contract individual de muncă, cu firma/angajatorul „Alliance Abroad Groupe”.

La data de 12 aprilie 2018, Ion Jacotă, reprezentat de avocatul Mariana Cocoș, a declarat recurs împotriva deciziei din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată depusă de Ion Jacotă împotriva ÎM „STM Acord” SRL să fie admisă integral.

În motivarea cererii de recurs, recurentul, Ion Jacotă, suplimentar celor invocate în cererea de chemare în judecată, a menționat că, instanțele de judecată ierarhic inferioare, nu au dat o apreciere justă circumstanțelor cauzei și nu au aplicat corect normele de drept material și procedural.

Astfel, recurentul Ion Jacotă a indicat că, atât hotărârea din 27 ianuarie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, cât și decizia din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, sunt neîntemeiate și ilegale, deoarece circumstanțele importante, pentru soluționarea cauzei, care instanța de fond și de apel le-au constatat, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente, iar concluziile instanțelor de judecată sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei civile.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la

proces la data de 13 martie 2018, prin scrisoarea de expediere nr. 2082 (f. d. 155), însă dovada recepționării acesteia la materialele cauzei, lipsește.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus de Ion Jacotă, reprezentat de avocatul Mariana Cocoș, la data de 12 aprilie 2018, cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 Cod de procedură civilă.

La 07 mai 2018, în adresa intimatei ÎM "STM Acord" SRL, a fost expedit copia recursului declarat de Ion Jacotă, reprezentat de avocatul Mariana Cocoș, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 31 mai 2018 ÎM "STM Acord" SRL a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului depus de Ion Jacotă ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ion Jacotă, reprezentat de avocatul Mariana Cocoș, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ion Jacotă, reprezentat de avocatul Mariana Cocoș, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de de Ion Jacotă, reprezentat de avocatul Mariana Cocoș, se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul

normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Ion Jacotă, reprezentat de avocatul Mariana Cocoș.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 alin. 1 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se considera inadmisibil recursul declarat de Ion Jacotă, reprezentat de avocatul Mariana Cocoș, împotriva deciziei din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Jacotă împotriva Întreprinderii Mixte "STM Acord" Societate cu Răspundere Limitată cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin neexecutarea obligațiilor contractuale.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan